ara sí!

LA REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ D'ELECTORS **ARAMAÓ** - NÚMERO **2** - Tardor 2016

DL ME - 1356/2016

PÀG 2
ENTREVISTA A CONXA JUANOLA

PÀG 4
MAÓ, CIUTAT OBERTA A LA DIVERSITAT

PÀG 5
UN DIA QUE DURARÀ ANYS

PÀG 5
ELS ARBRES I LA CIUTAT

PÀG 6
CENTRES SENSE VEHICLES, CIUTATS AMABLES

PÀG 8
EL PORT DE MAÓ

PÀG 10
SERVEIS A LES PERSONES

PÀG 11
UNA CIUTAT PER VIURE-HI

aramaó

aramao.net - agrupacioaramao@gmail.com - 971 945 372

ENTREVISTA

Entrevista a Conxa Juanola

Una conversa amena amb un fort compromís

Posat tranquil, mirada neta, ulls brillants i actitud suau però ferma, Conxa Juanola ens rep al pati de ca seva en ple descans d'estiu, una època que passa sempre com per ser de baixa intensitat a les institucions, però que, ben al contrari, té més moviment que mai, perquè precisament, en haver-hi menys gent, s'ha d'estar a l'aguait de tot. I el ritme no s'atura, ni molt manco: una pla d'acció per al port aprovat, la presentació de l'ascensor a ses Voltes, els compromisos amb les altres administracions per tancar convenis i projectes importants com la Sala Augusta o l'Escola d'Adults, les dificultats de la gestió de l'aigua en una època de tan poques pluges i amb l'horitzó d'un nou model mancomunat a d'àmbit insular. Les festes de Lluc-maçanes i Sant Climent, a part de les de Maó. Però la feina, tot i que a vegades sembli que sobrepassi, no li fa perdre els estreps ni li fa caure els anells. Clarament podem dir que és una de les dones del canvi en aquest país. La conversa esdevé distesa.

Un any, ja, des de la victòria d'Ara Maó i la teva arribada a la batlia de la ciutat. T'ho havies imaginat?

Les expectatives eren optimistes però no pensava que sent una nova formació poguéssim arribar a tan bon resultat. Es notava que la gent tenia ganes que alguna cosa es mogués a Maó però era un incert, una agrupació de gent diversa, un nom nou, amb persones que no venien de la política institucional...

> **Els ciutadans volen que la gent que es dediqui a la política ho faci amb altres esquemes fora dels que s'havien anat fent habituals en alguns partits tradicionals**

Quina valoració en fas, d'aquells resultats d'Ara Maó a les eleccions?

Està clar que molt positiva. És il·lusionant constatar que la gent pensés que ho podíem fer prou bé com per tenir tant de suport partint de zero...

I com valores Ara Maó, com a agrupació d'electors? Hi veus continuïtat, en la fórmula?

Jo crec que estem en un moment de canvi, els ciutadans volen que la gent que es dediqui a la política ho faci amb altres esquemes fora dels que s'havien anat fent habituals en alguns partits tradicionals (la disciplina de vot, el que el que es digui abans de les eleccions no tengui validesa després, actuar sovint en base a projecció d'imatge més que no en fets...). Per altra banda, la corrupció fa que la desconfiança giri cap a l'esperança en altres tipus de formacions, en persones normals que vegin la política com un servei temporal als ciutadans no com un objectiu de vida. Per tant, crec que la fórmula és prou vàlida.

Tenint, ja, un poc de perspectiva, quines de les actuacions de l'Ajuntament destacaries?

La política municipal té més de gestió que d'alta política, ara bé, la gestió es pot encarar amb una filosofia o una altra. Pens que l'enfocament que estem donant a l'àrea social lligat a l'àrea d'educació

donarà fruits, que les polítiques d'aigua tenen opcions reals de canviar, hem normalitzat les relacions amb el col·lectiu de treballadors, ens estem esforçant molt per treure el port del seu ensopiment, hem regulat sense reduir activitat les polèmiques ocupacions de via pública... Però tenim clar que encara hi queda molt per fer.

Encapçalar un govern municipal, amb tota la feina que duu, no és fàcil. S'ha de tenir en compte, a més, que es tracta d'un govern de pacte. Com es du?

És una feina de formigueta, dia a dia, relació a relació, cuidant molt que ningú es senti malament i que tothom tengui el seu paper. No és fàcil, però els regidors que formen part de l'equip de govern són molt bona gent, amb una visió de servei, sense interessos personals, i açò és bàsic. Crec que és una experiència positiva poder demostrar que és possible governar en pacte i pens que és una bona lliçó als que desitgen que vagi malament. I creu-me que n'hi ha que ho volen.

I la teva tasca de batlessa no es redueix només a la coordinació de totes les àrees de l'Ajuntament i a la representació institucional, sinó que també duus responsabilitat directa en personal i en policia. Com es combina, tot açò?

La gestió de 319 treballadors públics ja és un bon repte i en els darrers anys els funcionaris han carregat moltes vegades amb les culpes de la crisi. A més, les lleis que va aprovar el govern Rajoy ara fa tres anys, amb l'objectiu que les administracions decreixin, fa que no es puguin reposar els efectius. Tot junt fa que l'ambient que es respira sigui delicat. Hem de pensar que quan deim funcionaris municipals xerram d'auxiliars de geriàtric, de policies locals, de brigada de carrer, de porters d'escola, de mestres de música i pintura, etc... no tot és burocràcia. Però tot i les dificultats (els pressupostos també són molt minsos) la majoria de treballadors fan feina molt conscientment per als ciutadans sabent que de la seva activitat diària depèn molta gent.

I si anam més enfora, i sortint ja de l'Ajuntament, també has de combinar-ho tot amb la tasca més familiar: ets una gran àvia, amb uns néts ben polits!

Les persones que es dediquen a la política tenen, com qualsevol altra, una part personal que no s'ha de descuidar. En el meu cas, poder tenir estonetes per a compartir amb els meus néts i filles és molt important per a mantenir l'equilibri necessari que es requereix per fer front a la responsabilitat municipal. Per altra banda, aquesta part et fa tenir els peus a terra i no deixar-te endur per cants de sirena.

La teva feina en el món de l'associacionisme i l'activisme és sobradament conegut per tothom. Quina visió t'aporta, en el desenvolupament de la política?

La pràctica de com funciona la societat civil ha estat un bon aprenentatge per exercir el càrrec d'alcaldessa i no ha canviat gaire el meu enfocament ara que ho veig des de dins. Crec que és una part més de la feina per a la col·lectivitat, però, açò sí, els interessos partidistes de l'oposició, en aquest cas, fan que hi entrin en joc altres elements que són més difícils de gestionar. Aquesta situació no es dóna en les associacions on les persones que hi són fan feina per allò en el que creuen...

I, com a contrapartida, la teva visió al si de la institució ha fet canviar la teva visió com a activista? Perquè tu segueixes al corrent, de les activitats de les entitats ciutadanes.

Crec que la feina des de la societat civil, del món associatiu, és una altra manera, molt bona, de participar en la política de la col·lectivitat on vivim. També és bàsica perquè les institucions funcionin i no perdin de vista els objectius dins el maremàgnum de normes i burocràcia interna, de la qual nosaltres –els propis gestors- també som víctimes.

Què en trauràs de tot açò?

Esper que la feina pels ciutadans doni fruits i que el que es faci serveixi per tenir un municipi més tranquil, net i educat. A nivell personal, segur que aprendré moltes coses a canvi de la intensa dedicació que requereix. I esper que la lògica controvèrsia que acompanya la decisió sobre temes que són complexos no faci que ningú confongui adversaris polítics amb enemics.

Què trobes que passarà amb l'edifici Verge del Toro? Perquè no és un tema gens fàcil.

Anem fent passes per aconseguir que el Govern Balear s'impliqui decididament, hem passat del discurs de no fa falta un sociosanitari a tenir tècnics que estan avaluant l'estat de l'edifici per poder decidir. Jo som optimista en aquest sentit, no serà ni fàcil ni ràpid però ho batallarem amb insistència per fer-ho possible.

D'altra banda, infraestructures com l'Escola d'Adults o el Conservatori semblen més fermades.

En aquests moments ja tenim el protocol signat per començar amb el projecte de rehabilitació de Sala Augusta com a futur Conservatori. T'ho has de plantejar com una feina permanent, a poc a poc però sense aturar, recordant els compromisos i fermant els terminis...

Quines són les darreres lectures que t'han interessat? Supòs que els hàbits de lectura et deuen haver canviat, amb tot aquest trasbals de la política.

Jo solec llegir el vespre, però el problema ara mateix és que si m'atur m'adorm. Llegir m'agrada molt i a l'estiu sempre hi ha més estonetes, en aquests moments tenc dos llibres, un de relats curts d'una autora nord-americana -Lucia Berlin, que acab de descobrir- i l'altra d'un escriptor noruec -Karl Ove Knausgard, Bailando en la oscuridad. Curiosament els dos tenen molt d'autobiogràfics, m'agraden els escriptors que escriuen sense pretensions i que tenen molta cosa a dir.

Amb què s'emociona, Conxa Juanola?

Amb algunes cançons, amb algunes pel·lícules amables, amb alguns paisatges, quan veig els meus néts com dormen de tranquils... i per desgracia me sent emocionalment impotent en veure les imatges de tantes persones grans i petits en campaments de refugiats sense que fem res per ajudar-los.

Te veurem de caixera batlessa?

És molt curiós, crec que aquesta pregunta ha estat la que m'han fet més vegades des de la investidura i açò m'ha fet pensar que deu tenir alguna cosa emocionalment important més enllà de l'anècdota i per aquest motiu... el cavall i jo ho intentarem l'any qui ve.

ARTICLE

Maó, ciutat oberta a la diversitat

per Jesús Cuesta

"…En aquest aniversari d'Stonewall, germans i germanes gais, vos demano un compromís per lluitar. Lluitar per ells mateixos, per la seva llibertat, pel seu país (…) No aconseguirem els nostres drets estant callats dins dels nostres armaris (…) Sortirem de l'armari per lluitar contra les mentides, els mites, les distorsions…"

Harvey Milk (maig 1930-tardor 1978)

Com a ciutadans, hem de recordar dies molt especials en defensa dels drets, de la llibertat d'expressió, de la diversitat, contra l'odi. Hem de defensar i respectar tota expressió afectiva i sexual basant-nos fonamentalment en la diversitat.
El 17 de maig se celebra el dia contra la LGTBIfòbia i, el dia 28 de juny, el Dia Internacional de l'Orgull LGTBIQ. Al ple de l'Ajuntament de Maó del dia 30 de juny del 2016, l'Agrupació d'Electors Ara Maó va presentar una moció conjunta amb els grups del PSOE i Ciutadans de Menorca, que va ser aprovada per unanimitat, en favor dels drets d'aquest col·lectiu, "expressant el seu compromís de suport a la lluita de les associacions LGTIQ", comprometent-se a la defensa dels drets d'aquest col·lectiu, rebutjant actes d'odi

Hem de defensar i respectar tota expressió afectiva i sexual basant-nos fonamentalment en la diversitat

contra la diversitat afectiva i sexual i donant suport a la formació, l'educació i la sensibilització.
Finalment, i de caire simbòlic, es va proposar que durant la celebració de l'orgull LGTBIQ "sigui integrada a les balconades de l'Ajuntament la bandera que caracteritza la comunitat LGTBIQ".
Malgrat les diferents resolucions de l'Assemblea General de les Nacions Unides relatives a la defensa d'aquests drets, com la de la Discriminació y violència contra les persones per motius d'orientació sexual i identitat de gènere, el Reglament del Parlament Europeu i del Consell 138/2013 de 17 de desembre de 2013 i la Resolució del Parlament Europeu de 14 de març de 2013 contra els delictes d'odi, malgrat la nostra pròpia Constitució, que obliga els poders públics a promoure les condicions d'igualdat i a la prohibició de discriminació, encara hi falta un camí molt llarg per aconseguir una igualtat i diversitat plena.
Els casos de bullying a les escoles i instituts cap a aquest col·lectiu no és una qüestió insignificant. Ni un insult, ni una burla, ni una pallisa, ni un atac d'odi contra la dignitat i la diversitat sexual!!!

OPINIÓ

Un dia que durarà anys

per Pau Obrador

Ni en els meus (in) somnis polítics més salvatges m'hauria imaginat mai que un dia entre tots faríem una candidatura municipal plural que (gairebé) guanyàs les eleccions. El que va fer Ara Maó fa poc més d'un any és molt gran, tan immens com preciós. Qui ho hauria dit quatre anys abans quan la sala va quedar orfe d'alternatives! Aquell diumenge de maig de 2015 Ara Maó em va donar - a mi i a molts més- l'alegria política més gran que he tingut mai. L'adrenalina es va disparar amb el primer whatsapp que anuncià els resultats d'una taula on havia fet d'interventor feia quatre anys. Ara Maó guanyava just allà on el PP havia arrassat en les anteriors eleccions. L'excitació era tan gran que em va costar molt dormir aquell vespre. No exager si dic que Ara Maó representa el canvi polític més important que s'ha produït a Menorca des de la transició.

Ara Maó va vèncer el bipartidisme per mèrits propis. La fórmula que ens va portar dalt la sala tenia cinc ingredients principals. El primer i més important és la seva gent. Ara Maó no es va construir com una sopa de lletres sinó com una suma de persones preparades, honestes i treballadores. Es tractava de sumar sense caure en l'error de les quotes. El segon ingredient és la participació ciutadana. La candidatura va mobilitzar prop de 1000 persones entre avals i primàries. Mai una candidatura havia estat recolzada per tanta gent. Es tractava de donar veu a un poble que s'havia quedat afònic. El tercer ingredient és el somriure. No va ser la ràbia ni les males cares que ens van donar 6 regidors sinó el somriure que porta a la revolta. Moderat en les formes, radical en els continguts. El somriure, tanmateix, no serviria de res sinó anés acompanyat per la intel·ligència - el quart ingredient. Estratègicament Ara Maó ho va saber fer molt bé, pas a pas, amb un discurs i un programa impecables que donaven resposta a les necessitats de la gent. Res es va fer per inèrcia, perquè sí, sinó amb un objectiu clar, sempre des de baix. Finalment afegiria la capacitat d'Ara Maó de saber llegir els signes del temps La fórmula d'Ara Maó és la resposta maonesa davant l'esgotament de la fórmula política que es va consolidar durant la transició.

Ha passat un any, un any de moltíssima feina, de moments difícils i de reunions inacabables. Res és fàcil. I és que vivim en un moment polític especialment delicat on tot penja d'un fil. Ara Maó, tanmateix, no ha defraudat més aviat al contrari. El projecte ha crescut amb el pas dels mesos. L'arbre és avui més robust i frondós que fa un any. D'aquest primer any en destacaria tres coses, la primera és l'ètica del treball. Els nostres regidors s'hi estan deixant literalment la pell. La segona és la capacitat de fabricar consensos socials al voltant de temes grans i petits. Ara Maó no ha vingut amb les masses de rompre sinó amb la intenció d'obrir les portes i airejar una sala que ja feia olor a reclús. La tercera i més important és la proximitat. Ara Maó és una eina del poble al servei del poble. Maó avui és una ciutat més viva, més participada on la gent sap que té una batlessa que els acompanya. Sense caure en la complaença hem d'estar orgullosos de tot el que ja hem aconseguit.

Els tres anys que resten no seran fàcils. Prest o tard vindran moments complicats en què s'hauran de prendre decisions que no agradaran a tothom. Com qualsevol altre govern alguna cosa es farà malament i ens ho retrauran de mala manera. Destacaria quatre reptes principals pels tres anys que queden. El primer i més important és no cremar-se, mantenir la llavor d'Ara Maó viva, sempre amb el somriure a la cara. Quan no les tinguem totes, mirem cap endarrere i recordem d'on venim i cap a on anam. El segon repte té a veure amb el lideratge. Sovint els polítics eviten les grans decisions que creen divisió. Una no decisió, tanmateix, és sovint pa per avui i fam per demà. Tot el que no es faci bé ara, retornarà com si fos un boomerang. Agafem, idò, el toro per les banyes amb cautela i esperit de consens. El tercer repte el tenim al carrer. La plaça, és la nostra sala, i el poble el nostre cap. Com deia la cançó "O povo é quem mais ordena". Ens devem única i exclusivament al poble de Maó. Finalment hi ha el repte de la renovació. Ni massa ni massa poca. Si l'esperit d'Ara Maó vol continuar, s'haurà prest o tard de renovar.

Twitter: @pauobrador

ARTICLE

Els arbres i la ciutat

Pere Fraga és l'autor de l'estudi sobre l'arbrat a Maó

És ben interessant estudiar la relació, al llarg de la història, entre la natura i la cultura, entre les ciutats i el camp que els envolta, la simbologia dels arbres, que, tant en la tradició clàssica (les oliveres gregues que coronaven el Partenó, símbol de la deessa Atenea) com en la tradició bíblica (els arbres de l'edèn i la creació divina), se'ns mostren com un element important en la cultura universal. La relació entre la ciutat i les zones verdes experimenten un canvi en l'època napoleònica, en què el traçat de les ciutats s'eixampla per donar pas a grans avingudes amb presència de parcs públics i gran quantitat d'arbres plantats (a les antigues ciutats medievals no n'hi havia). Açò obeïa a diferents qüestions: les grans avingudes ajudaven a poder fer intervenir l'exèrcit per reprimir revoltes; però també eren imatge i símbol d'esplendor i modernitat d'una nova època; i, de forma més pràctica, els arbres fornien de llenya per escalfar la població sense haver d'anar als boscos a cercar-la.

La qüestió és que la presència dels arbres és un element que queda vinculat a l'urbanisme modern. I Maó no n'és una excepció. Omplen de vida les pedres de les cases i carrers. Tanmateix, la tria dels arbres, la seva disposició, el lloc on es col·loquen i el tipus de sembra que es fan no és una cosa aleatòria. O no ho hauria de ser. La planificació de les actuacions és un element que ha de ser sempre present en qualsevol política. La premissa que "anam a poc a poc perquè anam enfora" és interessant, perquè duu implícit que aquelles polítiques assentades sobre unes bases sòlides van a llarg termini i són les que acaben essent beneficioses per a la població. Des d'Ara Maó sempre hem estat defensors de les bones planificacions, que marquen una línia a seguir per al futur.

No totes les espècies són aptes per allà mateix, ni tots els tipus d'arbres tenen les mateixes necessitats.

Una mostra, parlant d'aquest tema, és l'estudi sobre l'arbrat que s'ha encomanat a Maó. És molt interessant tenir un document ben estudiat que valori tots els elements a tenir en compte: la idoneïtat de les espècies, el clima, l'exposició a la tramuntana, les condicions de sembra, el sòl... Aquest estudi ha estat elaborat per Pere Fraga, botànic especialitzat en el tema i que ha editat altres treballs similars. No totes les espècies són aptes per allà mateix, ni tots els tipus d'arbres tenen les mateixes necessitats. Tots aquests elements són analitzats amb la finalitat de crear un inventari d'espècies existents, unes actuacions a realitzar (establint prioritats), recomanacions de sembra, millores en el manteniment, opcions de canvi i altres elements.

El treball està pensat per tenir una eina per començar a disposar d'elements i una guia de feina. I ja s'ha presentat el primer d'ells, centrat a Malbúger. La tria no és casual. Té uns objectius específics per a la barriada, però es plantegen com a generals de cara a l'ampliació de l'estudi a tot Maó. La important quantitat d'espècies sembrades allà fa que es pugui fer una feina més exhaustiva i d'abast general. El tipus de sembra que s'hi va fer, en el moment de la urbanització de la zona, va ser idoni en certs aspectes, però no va tenir-ne en compte d'altres. I les conclusions que s'extreuen de l'estudi són ben interessants per a la mateixa barriada però també com a metodologia per a la resta de la ciutat. Algunes anomalies, com escocells petits, poca distància de plantació, voreres estretes, inclinació de l'arbre per una manca d'elements de suport inicial, són analitzades a l'estudi i donen bona guia de feina.

En definitiva, aquest treball acaba essent un inventari exhaustiu dels arbres de la zona, el tipus d'espècie, els possibles problemes que poden tenir i donar, les actuacions recomanades amb diferent grau d'urgència i les conclusions definitives. Una passa ben important per tenir, a la llarga, una bona guia per actuar en matèria d'arbres a tot Maó. Una guia que permeti posar, si és necessari, les millors espècies a les millors bandes, en la densitat que toca i amb el manteniment adequat. Tot decisions que també han de repercutir positivament, no només en més salut per als arbres, beneficis als ciutadans i menys molèsties als vesins, sinó també en repercussió econòmica per al manteniment.

OPINIÓ

Centres sense vehicles, ciutats amables

per Joana M. Garau Sobrino

El mes passat vaig fer un viatge pel sud de França. Sempre és un plaer tornar a països on la conservació i la difusió del patrimoni —de la mena que sigui— són norma.

França, a més, destaca per la racionalitat i l'ordre, a més de ser un país capdavanter en moltes iniciatives.
Per tot açò, em sembla un país de fiar. Si els francesos fan una cosa, ens agrada i és factible a ca nostra, copiem-la.
Durant l'estada al país gal, he visitat ciutats mitjanes, però també petits pobles. Tant uns com els altres, es caracteritzen per tenir els centres urbans ordenats, aclarits i reservats bàsicament per als vianants.

Si mai anau a Avinyó (90.194 hab.) durant el mes de juliol, us trobareu una gernació per mor del festival de teatre, amb actuacions dins el Palau dels papes i els diferents teatres, així com un munt de performances pels carrers. Tot el centre urbà és tancat als vehicles a motor i, per arribar-hi, es disposa de grans pàrquings gratuïts fora de les muralles i d'un servei gratuït d'autobusos que t'hi porten contínuament.

D'altra banda, Arlés, una ciutat amb la meitat d'habitants que Avinyó, típicament mediterrània i amb molt de trànsit, s'ha cuidat de deixar fora del centre històric el caos circulatori, per donar prioritat a les persones que es desplacen a peu. La ciutat també disposa d'un servei gratuït d'autobusos per accedir-hi i, a més, et duu a diferents punts, com l'estació.
La regió té poblets pintorescs com Gordes, Roussillon o Bonnieux (1.300-2.100 hab.) que són una delícia, per la qual cosa tenen una pressió turística important amb milers de visitants diaris. Ho han solucionat habilitant tanques com a pàrquings a les entrades i sortides, regulats per persones que ordenen els aparcaments i informen els visitants.
Per acabar, la magnífica ciutat medieval d'Aigues-Mortes (8.540 hab.), tancada per una muralla espectacular, podria semblar, a primer cop d'ull, un aparador per als turistes. Quan passeges damunt de la muralla, et sorprenen les cases rehabilitades i habitades. El trànsit de cotxos, com en tots els casos anteriors, és per a ús exclusiu dels veïns.

Avui per avui, el model de ciutat dominat pels vehicles a motor està caducat. Els pobles i ciutats com els que he esmentat, amb centres per a vianants i trànsit restringit són el model a seguir si volem ciutats amables

Avui per avui, el model de ciutat dominat pels vehicles a motor està caducat. Els pobles i ciutats com els que he esmentat, amb centres per a vianants i trànsit restringit són el model a seguir si volem ciutats amables, on la gent es desplaci a peu o en bici, els infants juguin al carrer de forma segura i siguin habitades pels ciutadans.

Publicat al Diari Menorca

joanamgarau.blogspot.com.es

ARTICLE

El port de Maó

Ja és un tòpic parlar de la ciutat i el port, i del fet que no s'entén un sense l'altre. No en va, és el port, històricament, el que dóna nom a la ciutat, i no a l'inrevés. I també és un tòpic parlar de la connexió entre dalt i baix, de la importància de l'estratègia d'aplicar unes polítiques que mantenguin aquesta connexió i que ben pensin el paper del port en el teixit de la ciutat i viceversa. I la complexitat d'interessos, agents que hi intervenen, i institucions i entitats a tenir en compte fa que sigui un tema no gens senzill. Amb tot, l'èxit d'unes bones polítiques per pensar-ho bé passa pel diàleg amb el màxim de sectors possible. Aquí esdevé clau el Consell Municipal de Port.

Consell Municipal de Port

És aquell òrgan consultiu que debat totes les propostes i actuacions que tenen a veure amb el port. Està integrat per representants de diferents col·lectius i institucions que hi tenen relació. De fet, una de les primeres actuacions del nou Ajuntament, ja l'estiu passat, va ser la d'obrir aquest Consell Municipal a més entitats, i a fer canvis en els seus estatuts per tal d'entendre'l com una peça clau de decisió. Avui per avui, els representants són de fins a 15 entitats i institucions diferents, més els representants de l'Assemblea Plenària, que són càrrecs del Consistori. I amb aquest esperit, les reunions d'aquest òrgan se succeeixen contínuament. I un dels principals reptes és l'aprovació d'un Pla d'Acció, que ja ha estat presentat en públic. De fet, ja el mes de juliol de l'any passat, just al principi d'arribar, es va dur una proposta al ple per tal que la redacció d'aquest pla quedàs com una prioritat fixada de tot el consistori, de manera que ha estat una prioritat de govern. La tasca, a partir d'ara, és la de fer que aquesta primera proposta de Pla d'Acció sigui perfilada per la societat, i tot vehiculat a través del Consell Municipal.

Pla d'Acció

Allò que pretén aquest pla d'acció, segons l'Ajuntament de Maó, és marcar el camí perquè el port esdevengui motor econòmic de Menorca. Va ser presentat el passat 21 de juliol a Ca n'Oliver, acte en què van ser presents la batlessa de la ciutat, Conxa Juanola, el batle des Castell, Lluís Camps, la presidenta del Consell, Maite Salord, el president d'APB, Joan Gual de Torrella, i el president de Ports de l'Estat, Josep Llorca, cosa que donava fe de la importància de la coordinació institucional davant les planificacions d'aquesta envergadura.

Allò que pretén aquest pla d'acció, segons l'Ajuntament, és marcar el camí perquè el port esdevengui motor econòmic de Menorca

Aquest pla d'Acció presenta fins a 40 propostes encaminades a una millora i una reactivació de l'activitat del port, que passa per diferents aspectes, des d'aquells que són més econòmics fins a d'altres com el patrimoni arquitectònic i monumental, la regulació i compatibilització de les diferents activitats, el paper de les entitats que hi tenen relació, l'àmbit nàutic i esportiu... Destaca d'aquest Pla la importància que es dóna a la col·laboració entre diferents agents i institucions. Aquesta feina d'ajuda mútua, entesa com a beneficiosa per a tothom, marca relacions entre el port de Maó i el de Ciutadella, per una banda. Però també entre el port i l'aeroport. I també entre diferents ports de la Mediterrània per cercar ajuda mútua en matèria turística i de creuers. La capacitat per liderar ha de ser també capacitat per entaular sinèrgies.

El patrimoni històric

El port té una quantitat valuosa de patrimoni històric d'un valor incalculable: l'Illa del Rei, l'illa Pinto (que seria més correcte dir-ne d'en Pintot), la Fortalesa de la Mola, el castell de Sant Felip (o el que hi queda), el Fort de Marlborough, el Llatzaret, el cementeri d'anglesos... Moltes d'aquestes instal·lacions són d'origen militar, per tant l'entesa amb l'administració de Defensa és important. Però més enllà d'aquest patrimoni més arquitectònic, també hi ha patrimoni més industrial: l'antiga elèctrica, la fàbrica de licors (en funcionament). I una altre de més popular, com són les antigues cases de vorera. Tot aquest entramat fa que sigui imprescindible, també, la col·laboració institucional i entendre tot aquest patrimoni portuari com un tot que s'ha de cuidar i del qual s'ha de fer un plantejament d'actuació.

La connexió

En el seu moment, va suscitar un debat important la manera com s'havia de connectar port i ciutat. Després de la primera iniciativa d'ascensor a la part més de Llevant, i que l'anterior equip del govern del PP plantegés unes escales mecàniques al parc Rochina, el debat públic i social ho encaminava cap a una nova solució: un nou ascensor també al parc Rochina. Aquesta ha estat la proposta del nou consistori (Ara Maó ho duia en programa electoral), que en estreta col·laboració amb Autoritat Portuària projectarà i executarà els propers mesos. També servirà per consolidar el penya-segat, que està en un estat prou precari, després d'anys de deixadesa. Serà un projecte ambiciós, amb un disseny modern i elegant i màxim rendiment. Durà a la zona de darrere el Claustre del Carme, espai ben cèntric.

Un passeig pel port

A la fi, tot aquest conglomerat de coses que és el port té la seva concreció en allò que representa per als maonesos. Perquè... qui no hi va a fer una caminada de tant en tant? És el lloc de passeig per excel·lència per a la gent, i el vincle que té la ciutat amb el seu port és innegable. La bellesa del paratge, la relació destacada que mostra la gent amb el port és innegable. Qui no té un quadre del port al menjador de ca seva? Aquest vincle s'ha de madurar i fer efectiu.

ARTICLE

Serveis a les persones

En aquesta mateixa revista hem dedicat espai a fer plantejaments sobre els serveis socials, perquè és una àrea invisibilitzada, però que s'endú una gran quantitat de recursos de les arques municipals. Hi ha una gran quantitat de gent, i ara especialment amb la crisi, que necessita de l'ajut de la institució, en aquest cas l'ajuntament, per fer front a les necessitats més bàsiques. Però no només. Al cap i a la fi, aquesta és la base d'un estat social: procurar la igualtat d'oportunitats i la justícia de les persones que hi viuen. I la feina dels ajuntaments és crucial. Mai no la podrem destacar prou. És l'administració més propera i la que rep més directament les qüestions dels ciutadans.

Per mala sort, aquesta visió no és compartida per l'Estat, que s'ha encarregat de legislar en contra de la capacitat d'actuació dels ajuntaments. La coneguda Llei Montoro, del govern Rajoy, dinamita l'autonomia municipal i la situa contra les cordes davant els problemes més bàsics de la gent, com és el cas dels serveis socials. Fa poc, el passat mes de juliol, ajuntaments governats pel mateix Partit Popular, com el d'Alaior, manifestaven públicament el posicionament contrari a alguns aspectes de la Llei, assenyalant precisament la poca capacitat d'actuació que deixen a les entitats locals.

Però la necessitat d'encapçalar polítiques valentes en matèria social és una aposta dels nostres representants. I una de les feines es basa en una bona col·laboració institucional i en una bona organització del servei. Amb açò, es poden dur a terme bones iniciatives.

Escolarització de 0 a 3 anys

L'equip de govern a l'Ajuntament de Maó aposta per polítiques actives d'escolarització conscient dels beneficis que té invertir en l'atenció a la primera infància. Açò ha implicat un augment de les ajudes: s'han donat 73 ajudes, de les quals més d'un 40% representen el 95% de la quota. Així, famílies a les quals els podria costar escolaritzar els fills, gràcies a les ajudes ara podran. Açò ha estat possible gràcies al finançament de l'Ajuntament, però també amb la col·laboració de les ajudes del Consell. És una inversió social i educativa, i la barrera no pot ser l'econòmica. L'equitat en les oportunitats educatives futures estan estretament lligades a una bon desenvolupament personal, social, cognitiu i emocional dels infants, per tant, per garantir una igualtat d'oportunitats per a l'escolarització. Estudis com els d'UNICEF van en aquesta línia. Un dels objectius és potenciar l'escolarització especialment als 2 anys, i aproximar-nos al 85% i al 65% en el cas d'1 any. S'ha fet un seguiment ben exhaustiu de tot el procés d'escolarització. Hi ha moltes famílies que valoren poder accedir al servei, encara que a la pràctica manifesten que no poden. Per açò la importància de les ajudes, que enguany han augmentat considerablement.

Així, enguany, per primera vegada des del curs 2009-2010, hi ha una major escolarització respecte l'any anterior. És una molt bona dada, que indica que les polítiques educatives engegades han contribuït a desenvolupar unes polítiques d'integració i socialització.

Menjadors escolars

Durant el curs escolar s'ha duit a terme una feina de coordinació entre Serveis Socials i els centres educatius, a través dels Treballadors socials de l'ajuntament, per detectar possibles necessitats i coordinar l'accés a les beques de menjador de la Conselleria d'educació. Ha estat una feina de bona gestió que ha permès a moltes famílies de Maó sol·licitar una beca de menjador, ja sigui per necessitat de conciliació laboral com per garantir la cobertura de necessitats d'alimentació en certs casos. Alhora també ha servit per connectar dos mons, educatiu i social, i emprendre una feina conjunta. Gràcies a la feina feta durant l'hivern, s'ha fet realitat un servei com és el del menjador escolar durant l'època d'estiu, dins un context integrador, de normalitat i sense diferències, amb un doble objectiu: per una banda donar sortida a aquelles famílies que per motius laborals necessiten un servei com aquest, i per l'altra, garantir la cobertura de les necessitats d'alimentació durant l'estiu, un cop finalitzat el període lectiu. Aquest projecte s'ha coordinat amb el Consell Insular de Menorca.

Habitatge

El pes de la mal anomenada crisi recau, majoritàriament, sobre temes d'habitatge, al qual es dediquen les principals ajudes, que s'han incrementat respecte l'any passat. S'ha aconseguit que es puguin disposar de dos pisos d'emergència més, conveniats amb l'IBAVI. En un any any de funcionament el nou Servei Municipal d'Habitatge ha obert més de trenta expedients i ha realitzat més de cent intervencions. S'ha fet un cens d'habitatge buit que ha detectat uns 560 habitatges buits, punt de partida per a futures actuacions.

ARTICLE

Una ciutat per viure-hi

Els centres històrics i les barriades tradicionals, que van conformant el teixit urbà de les ciutats, han de ser motiu d'atenció per part de l'Ajuntament. Així passa a Maó. Són àrees conegudes tècnicament com a ARRU (Àrees de regeneració i reconversió urbana), que compondria el centre i una zona més ampla de creixement posterior.

A la fi, del que es tracta és que el suport als centres urbans no ha de ser només comercial o de circulació. Darrere hi ha un model de ciutat que cerca un nucli urbà habitable i habitat, amb activitat comercial i amb gent que hi viu i hi ha de continuar vivint, amb un model de circulació pensat per al gaudi de l'entorn, però també per als vesins.

En aquest sentit, s'han presentat dues convocatòries pensades perquè l'aspecte de l'entorn urbà millori, a la vegada que es dóna facilitat als propietaris de les cases perquè les rehabilitin o reformin. Es tracta d'una aposta per contribuir que la gent continuï vivint dins Maó i, fins i tot, s'hi puguin traslladar.

La primera d'elles la representa la campanya "Millorant ca teva, milloram Maó", que tracta d'afavorir, per una banda, la rehabilitació de façanes (fusteria inclosa, igual que canalització d'aigües de la teulada, etc.) i, per l'altra, millores en matèria d'accessibilitat i habitabilitat. Aquests ajuts, que representen fins al 50% de la despesa de les obres, també permeten introduir criteris de modernització i valor afegit per a tot el conjunt d'habitatges que s'hi poden incloure. Així, les cases poden presentar un aspecte millor i una milloria per viure-hi. Representen un pressupost per a l'Ajuntament de fins a 140.000 euros.

D'altra banda, també s'ha presentat al Consell de Menorca un altre programa en què el nostre ajuntament, juntament amb el d'Alaior i des Mercadal i Fornells, i amb la col·laboració del Govern de les Illes Balears, promou ajudes per a obres i treballs de rehabilitació d'edificis i habitatges inclosos en l'àrea de regeneració i renovació urbana (ARRU). A Maó, està prevista la rehabilitació de 45 habitatges, que representen més d'1,7 milions d'euros, que cobreixen pràcticament el 50 % de les obres d'execució.

aramaó

aramao.net - agrupacioaramao@gmail.com - 971 945 372